

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

83. Cap. Deus solus quærendus est, ut quis fruatur animi pace.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

hanc refræna, ut hîc perfectam vitam degas, & sempiternâ postmodum in Cælis pace fruaris.

Sensuum enim occasus, felicitatis exortus est.

CAPVT LXXXIII.

Deus solus quærendus est, ut quis fruatur animi pace.

IS ad perfectionem adipiscendam aptissimè comparatus est, qui internâ fruitur animi pace.

Hanc dæmon, quibuscunque machinis evertere studet, haud ignarus hominem animi pace destitutû in discrimen adduci divinæ quoque gratiæ amittendæ, nisi cautè sibi advigilet. Aqua turbida captandis piscibus aptissima est.

Causa, cur multi veram pacem nusquam inveniunt, hæc est, quòd illam ibi quærant, ubi non est, nec illic quærant, ubi est.

Maximâ semper frueris pace, si nec spes quidpiam, nec metuas; spes enim & metus sævissimi sunt tortores, qui animum conquiescere nunquam sinunt; neque unquam te turbabit aliorum de te parva

parua existimatio, si tibi ipsi prius vili videaris: idè enim nulli places, quòd tibi nimirum places.

Præter deum, nihil quere, ejus voluntati te totum subijce; solum time peccatum, ut perpetuâ in tranquillitate ætatem degas, & postmodum moriaris securus.

Semper itaque magna cum sollicitudine seruanda animi pax est, non solum inter prospera, verum & aduersa, interque ariditates, inter ipsos quoque nevos, & peccata, dum in hæc erimus prolapsi; inter qualescunque demum tentationes, ut ut vehementes illæ sint, ac crebræ.

Tentationes, quibus impetimur, electionis nostræ ad gloriam, signa sunt minimè obscura.

Demon non eos, qui sibi, sed qui Deo fideliter seruiunt, impugnare consuevit, in hoc non dissimilis canibus, qui non domesticos, sed alienos dumtaxat allatrant.

Cum Pater *Balthazar Alvarez* Societatis *Jesu* vir summâ virtute præditus varijs de salute angoribus premeretur, *S. Theresia* diuinitus edocta est, illum tum nemini mortalium sanctimoniâ esse secundum. Ingens sanè solatium, è tentationibus & lacerationibus dæmonis cognosci posse, nos esse de numero filiorum Dei.

Si quando in peccatum inciderimus, nunquam idcirco animum despondere nos oportebit, crebros lapsus nostros plus æquo exaggerando, nostramque in corrigendis vitijs socordiam nimium incusando.

Hæc eò dumtaxat vergunt, ut morbus ingravescat, animus deprimatur, nec non virtutis studium intepescat.

Animi inquietudo voluntatis robur minuit & quasi eneruat, & velut in quamdam emendationis desperationem nos præcipitat, intellectum obnubilat, iudicium pervertit, nec solum interiori, verum etiam exteriori homini plurimum officit, adeò ut reddatur ineptus, qui divinis illustrationibus imbuatur, quique cetera, quæ præ manibus habet, bene peragat. Nani ut rectè Tullius: *Conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum.*

Qui culpam admisit, is animo imperterrito se ad Deum convertere debet, & fateri, millies amplius & gravius se fuisse lapsurum, nisi ejus gratiâ fuisset suffultus. Debet insuper elicitò dolore, conceptoque emendationis proposito, veniam submissè precari.

Hoc unum cum sincerâ mortiferorum omnium peccatorum manifestatione exigat Deus, præterea nihil. Qui

Qui his ritè peractis adhuc anxie disquiri-
rit, an cuncta patefecerit, an sufficientem
habuerit dolorem, an omnium noxarum
veniam sit consecutus, is rem agit, quæ
Deo non potest non displicere.

Quidquid tollit animi pacem, vel à dæ-
mone, vel à depravata natura nostra pro-
ficiscitur, non autem à Deo; nam ut rectè
Propheta Regius, *Factus est in pace locus
ejus. Pro nullà re mundi turbari debet homo,*
inquit Gerardus Magnus.

Animi perturbatio ex immoderato sui
amore ducit originem. Si nil præter deum
quæreremus, perpetuâ pace & felicitate
frueremur; siquidem in ipso reperire est
quidquid optabiliter possideri potest. *Va
anima audaci, exclamat S. Augustinus (a)
Quæ speravit, si à te recessisset, se aliquid melius
habituram.*

Deus summa felicitas, reliqua mera
vanitas.

C A P V T L X X X I V .

*Deum amare, eique perfectè servire, est velle,
quod Deus vult.*

DEi gloria in eo consistit, quòd eius
voluntas fiat per res creatas, at po-
(a) L. 6. Conf. c. 16. cissi-